

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 4.7.2007
KOM(2007) 374 wersja ostateczna

**KOMUNIKAT KOMISJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, DO RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

**Przegląd śródkresowy polityki przemysłowej
Wkład w strategię UE na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia**

{SEC(2007) 917}

SPIS TREŚCI

1.	Wprowadzenie.....	3
2.	Sytuacja gospodarcza i wyzwania.....	4
3.	Program prac w zakresie polityki przemysłowej	5
3.1.	Ocena postępu i aktualna sytuacja	5
3.2.	Dalsze planowanie	7
3.3.	Wykorzystywanie bieżącej pracy i odpowiedź na nowe wyzwania	7
3.3.1.	Inicjatywy horyzontalne.....	7
3.3.2.	Inicjatywy sektorowe	13
4.	Wnioski	15

1. WPROWADZENIE

W komunikacie z 2005 r.¹ Komisja po raz pierwszy przedstawiła zintegrowane podejście do polityki przemysłowej, które opierało się na konkretnym programie prac złożonym z inicjatyw horyzontalnych i sektorowych. Polityka ta, która jest ważnym filarem strategii lizbońskiej, ma swoje źródło w dążeniu UE do zapewnienia sprawnie funkcjonującego rynku wewnętrznego², jak również otwartych i konkurencyjnych rynków na całym świecie, oraz podjęcia wyzwań w zakresie ochrony środowiska. Zarówno Rada³, jak i Parlament Europejski⁴ poparły to podejście, wzywając Komisję do wdrożenia inicjatyw w ramach polityki, a także dokonania przeglądu w sprawie dokonanych postępów oraz podjęcia nowych inicjatyw w 2007 r.

Niniejszy komunikat ma trojaki cel:

- po pierwsze, przedstawienie aktualnej sytuacji gospodarczej przemysłu UE i określenie głównych wyzwań, jakim musi on sprostać;
- po drugie, ocena osiągniętych postępów odnośnie działań horyzontalnych i sektorowych określonych w komunikacie dotyczącym polityki przemysłowej z 2005 r.;
- po trzecie, ustalenie środków polityki przemysłowej na okres 2007-2009, przy uwzględnieniu aktualnych danych liczbowych i wyzwań, jak również osiągniętych postępów.

Głównym zadaniem polityki przemysłowej jest proaktywne tworzenie prawidłowych warunków ramowych do rozwoju przedsiębiorstw i innowacji, aby UE stała się atrakcyjnym miejscem dla inwestycji przemysłowych i tworzenia miejsc pracy, biorąc pod uwagę, że większość przedsiębiorstw to małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP).

Skuteczna i funkcjonująca polityka przemysłowa we Wspólnocie musi się opierać na spójnych i skoordynowanych wysiłkach na poziomie krajowym i europejskim, co określa art. 157 Traktatu WE. Wiele elementów, mających istotny wpływ na konkurencyjność przemysłu europejskiego, jest ustalanych na poziomie krajowym. Pomimo tego, ważne wyzwania, takie jak tworzenie otwartego i konkurencyjnego jednolitego rynku lub działania polityki przemysłowej w zakresie energii i zmian klimatycznych, nie mogą być podjęte albo są podejmowane w niewystarczający sposób na poziomie krajowym; dlatego też konieczne jest podjęcie działań także na poziomie europejskim.

¹ COM(2005) 474

² Obecnie jest opracowywany szczegółowy przegląd na temat rynku wewnętrznego.

³ Rada ds. Konkurencyjności 29-30 maja 2006 r. i Rada ds. Konkurencyjności 21-22 maja 2007 r.

⁴ Rezolucja w sprawie polityki przemysłowej, 5 lipca 2006 r.

2. SYTUACJA GOSPODARCZA I WYZWANIA

Chociaż sytuacja różni się w zależności od sektora⁵, ogólnie, przemysł jest zdrowy i dynamiczny, a także przyczynia się w istotny sposób do wzrostu i tworzenia miejsc pracy we Wspólnocie. Przemysł jest w dalszym ciągu istotnym czynnikiem gospodarki europejskiej⁶. Bezpośrednio, przemysł stanowi około jedną piątą produkcji Wspólnoty, a tempo jego wzrostu wynosiło średnio 2,6 % podczas ostatnich dwóch lat. Ma on kluczowe znaczenie dla innowacji – odpowiada za 81 % wydatków prywatnego sektora badań i rozwoju i tworzy coraz większą ilość miejsc pracy dla wysoko wykwalifikowanych pracowników, odgrywając w ten sposób główną rolę w nadawaniu gospodarce europejskiej charakteru gospodarki opartej na wiedzy. Podczas ostatnich trzech lat zatrudnienie w przemyśle pozostawało względnie stabilne, po spadku o prawie 5 % odnotowanym w okresie od 2000 do 2004⁷. Pośrednio przemysł jest odpowiedzialny za dynamikę wielu sektorów usług, które przyczyniają się znacząco do wzrostu zatrudnienia. W szeregu sektorów przemysłu, takich jak technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) oraz przemysł elektromaszynowy i elektrotechniczny, od dawna obserwuje się stabilny wzrost wartości dodanej, który nawet przyspieszył w ostatnich latach⁸. W 2006 r. Wspólnocie udało się przyciągnąć więcej zagranicznych inwestycji bezpośrednich, których odsetek wzrósł do 42 %, w porównaniu do wzrostu odpływów do 35 %⁹.

Podczas gdy przemysł osiąga dobre wyniki i w pełni wykorzystuje korzystny cykl koniunkturalny, w najbliższych latach należy się spodziewać nasilenia globalizacji, rozwoju technologicznego i wyzwań w zakresie środowiska.

UE osiąga również dobre wyniki w handlu towarami, a jej udział w eksporcie w światowym handlu ustabilizował się na poziomie około 15 %. Jednakże, **globalizacja** nie dotyczy już wyłącznie handlu towarami. Rozszerza się zakres działań oferowanych lub zleczanych na zewnątrz przez przedsiębiorstwa, ponieważ rozwój technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) i innowacji organizacyjnych oraz rosnący poziom kwalifikacji w Indiach i Chinach pozwala przedsiębiorstwom na dzielenie łańcuchów wartości oraz zlecanie nakładów pośrednich i zadań. W tym zmieniającym się środowisku przewagę konkurencyjną można osiągnąć poprzez optymalizację globalnego łańcucha wartości. Poprzez takie działania, przedsiębiorstwa muszą kontrolować istotne części łańcucha wartości, takie jak innowacje i produkty na zamówienie; czasem poprzez klastry, które trwale wiążą zdolności innowacyjne z Europą. Przedsiębiorstwa w coraz większym stopniu oferują zintegrowane rozwiązania, składające się z pakietów usług i działalności wytwórczej.

⁵ Struktura Przemysłowa UE (GD ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu, 2007 r.)

⁶ Odnośnie szczegółów, zob. dokument roboczy służb SEC(2007)917 dołączony do niniejszego komunikatu.

⁷ Eurostat: Przegląd Siły Roboczej

⁸ Struktura przemysłowa UE (Dyrekcja Generalna ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu, 2007 r.): Średni roczny wskaźnik wzrostu dla ICT w okresie od 1995 do 2006 r. wyniósł 6 %, ale w okresie 2004-2006 wzrósł do 10 %. Porównywalne dane dla przemysłu elektromaszynowego i elektrotechnicznego wyniosły odpowiednio 2 % i 5 %.

⁹ Informacja prasowa Eurostatu nr 70/2007 z dnia 24 maja 2007 r.

Szybkie **postępy w nauce i technologii** zapewniają wytwórcom szanse zaadaptowania i wykorzystania nowych możliwości technicznych. Jednakże produkcja UE w dalszym ciągu specjalizuje się w sektorach średnich technologii i nie wykorzystwała szybkiego wzrostu niektórych sektorów wysokich technologii, ani też nie zrealizowała w pełni potencjału technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT). Surowe przepisy odnośnie produktów na niektórych rynkach są przeszkodą w koniecznej modernizacji przemysłu. Normy, prawa własności intelektualnej (IPR) i praktyki dotyczące zamówień publicznych również mogłyby bardziej wspierać innowacyjne gałęzie przemysłu. Chociaż zwiększanie popytu jest istotne dla zdolności innowacyjnej przemysłu, rozwój niektórych gałęzi przemysłu jest wstrzymywany przez niekorzystne struktury rynku. Brak dużego, zjednoczonego rynku obrony nie pozwala na osiągnięcie przez ten sektor pełnego potencjału innowacyjnego i gospodarczego. Do pewnego stopnia odnosi się to również do leków.

UE określiła ambitne cele w zakresie środowiska, aby **podnieść efektywność wykorzystania energii i zmniejszyć emisję gazów cieplarnianych** o co najmniej 20 % do 2020 r. oraz promować odnawialne źródła energii¹⁰. Przemysł europejski osiągnął już istotne postępy w poprawianiu swojej efektywności wykorzystania energii. Ma on też duże szanse, aby wykorzystać możliwości wynikające z pojawienia się środowiskowych gałęzi przemysłu. Środowiskowe gałęzie przemysłu w Europie znajdują się w światowej czołówce technologii, wytwarzając obrót stanowiący około 2,2 % PKB UE i zatrudniając 3,4 mln osób. Aby jednak pokonać przeszkody o charakterze regulacyjnym i inne, które mogą przeszkodzić w pełnym wykorzystaniu nowych szans rynkowych, istnieje potrzeba wprowadzenia szeregu narzędzi polityki, łącznie z instrumentami opartymi na rynku i odpowiednio opracowanymi uregulowaniami. W realizowaniu tych narzędzi polityki, należy wziąć pod uwagę konkurencyjną pozycję tych gałęzi przemysłu wymagających dużych nakładów energii, które muszą się zmagać z międzynarodową konkurencją.

3. PROGRAM PRAC W ZAKRESIE POLITYKI PRZEMYSŁOWEJ

3.1. Ocena postępu i aktualna sytuacja

W komunikacie z 2005 r. ogłoszono podjęcie szeregu horyzontalnych i sektorowych inicjatyw polityki, w większości których osiągnięto już widoczne postępy¹¹. We wszystkich tych przypadkach istotną rolę odgrywała konsultacja.

- Inicjatywy, które już przyniosły rezultaty, wywarły znaczący wpływ na rozwój polityki. Przyczyniły się one do spotkania, czasem w ramach grup wysokiego szczebla, szerokiego kręgu zaangażowanych stron odpowiedzialnych za różne dziedziny polityki, które stanowią ramy działalności przemysłu; pomogły także w tworzeniu wspólnego stanowiska odnośnie kluczowych kwestii i strategii na przyszłość. W szczególności dotyczy to Grupy Wysokiego Szczebla ds. Konkurencyjności, Energii i Zatrudnienia, która przyczyniła się do połączenia trzech różnych linii polityki i wniosła cenny wkład, np. do wstępnych dyskusji na temat pakietu Komisji w sprawie energii i zmian klimatycznych oraz rozwoju zrównoważonej polityki przemysłowej.

¹⁰ Komunikat Komisji „Polityka energetyczna dla Europy” COM(2007) 1 określa ilościowe cele i poziomy docelowe.

¹¹ Szczegółowe informacje dotyczące postępów zostały przedstawione w dokumencie SEC(2007) 917.

- Dotyczy to również inicjatywy CARS21, której zalecenia stały się podstawą komunikatu Komisji w sprawie ram prawnych przemysłu motoryzacyjnego i doprowadziły do opracowania ważnych wniosków legislacyjnych, np. dotyczących rozszerzenia europejskiego systemu homologacji typu całego pojazdu i uproszczeń.
- Prace Grupy Wysokiego Szczebla ds. Tekstyliów w istotnym stopniu przyczyniły się do określenia priorytetów polityki i w praktyce do utworzenia platformy ds. badań i rozwoju dla całej branży.
- Inicjatywa EnginEurope dotycząca przemysłu maszynowego i grupa zadaniowa ds. konkurencyjności technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) przedstawiły sprawozdania, które były pomocne w tworzeniu naszej polityki przemysłowej.
- Grupa Wysokiego Szczebla LeaderSHIP 2015 opracowała szeroki zestaw zaleceń, które umożliwiły przekształcenie europejskich gałęzi przemysłu morskiego, których działalność była w wysokim stopniu uzależniona od pomocy państwowej, w żywotną i konkurencyjną gałąź gospodarki, w której stocznice otrzymują wyłącznie subwencje inwestycyjne, a intensywność subwencji jest określona w taki sposób, aby nagradzać rozsądne podejmowanie ryzyka i wspierać dominację technologiczną.
- Inne grupy, jak np. forum farmaceutyczne oraz forum przemysłu obronnego, których prace wciąż trwają, przedłożyły częściowe wnioski. Wkrótce prace rozpocznie Grupa Wysokiego Szczebla ds. Chemikaliów.
- Zarówno inicjatywy dotyczące praw własności intelektualnej, jak i umiejętności¹² wykazały, że te polityki stanowią niezbędne elementy strategii konkurencyjności przemysłu. Pierwsza inicjatywa doprowadziła do podjęcia szeregu działań, w tym wspólnej strategii działania UE/USA w sprawie praw własności intelektualnej i przeciwko podrabianiu oraz dialogu z krajami priorytetowymi dotyczącymi przestrzegania praw własności intelektualnej. Druga inicjatywa podejmuje szereg działań dotyczących niedoborów i niedopasowania umiejętności w przemyśle.

Także polityka spójności wniosła istotny wkład w poprawę konkurencyjności przemysłu. Zgodnie ze strategicznymi wytycznymi Wspólnoty dotyczącymi spójności na okres 2007-13, państwa członkowskie przeznaczają inwestycje Europejskiego Funduszu Restrukturyzacji i Rozwoju oraz Europejskiego Funduszu Społecznego głównie na finansowanie obszarów blisko związanych z agendą wzrostu i zatrudnienia, w szczególności na rozwój kapitału ludzkiego, badania, innowacje, przedsiębiorczość i wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP).

Ponadto Komisja stworzyła w pełni rozwiniętą strategię¹³ dotyczącą konkurencyjności zewnętrznej przemysłu UE, w celu czerpania korzyści z globalizacji i zapewnienia korzystniejszego międzynarodowego środowiska dla przedsiębiorstw UE.

Większość inicjatyw horyzontalnych i sektorowych opisanych w komunikacie z 2005 r. to projekty długoterminowe, które będą nadal prowadzone w okresie 2007-2009.

¹² Komisja rozważa przedstawienie swych poglądów odnośnie e-umiejętności w 2007 r.

¹³ COM(2006)567 „Globalny wymiar Europy: konkurowanie na światowym rynku”

Podsumowując, obecny rozwój gospodarczy, jak również doświadczenia i informacje zwrotne na temat głównych filarów polityki przemysłowej z 2005 r., wskazują, że nie ma potrzeby przeprowadzania zasadniczych zmian tej polityki.

3.2. Dalsze planowanie

W oparciu o ocenę obecnej sytuacji i wykorzystując osiągnięcia poczynione od 2005 r. Komisja przewiduje wzmocnienie niektórych bieżących inicjatyw i zapoczątkowanie nowych, w odpowiedzi na ostatnie wyzwania.

Załącznik 1 przedstawia szczegółowy przegląd inicjatyw horyzontalnych i sektorowych oraz wskazuje, które wyzwanie jest uważane za najważniejsze dla każdego sektora. Wdrażanie tych inicjatyw będzie w razie konieczności poprzedzone oceną wpływu. Opierając się na najnowszych informacjach, niniejszy przegląd aktualizuje tę część treści komunikatu z 2005 r., która opierała się na szerokich konsultacjach z państwami członkowskimi i zaangażowanymi podmiotami.

Działania polityczne mające na celu poprawienie konkurencyjności przemysłu są realizowane częściowo na poziomie Wspólnoty, a częściowo przez państwa członkowskie; niemniej jednak związek między polityką przemysłową UE a politykami krajowymi pozostaje słaby. Odnowiona strategia lizbońska daje dobrą okazję, aby wzmocnić te współzależności, szczególnie mając na względzie, że zintegrowane wytyczne przyjęte przez Radę zawierają również wytyczne odnośnie polityki przemysłowej. Państwa członkowskie powinny informować w rocznych sprawozdaniach z postępu o działaniach związanych z konkurencyjnością przemysłu, które dotyczą głównych wyzwań stojących przed nimi. W wybranych dziedzinach Komisja będzie współpracować z państwami członkowskimi w celu zidentyfikowania i rozpowszechnienia dobrych praktyk. Pomoże to również Komisji w lepszym włączeniu polityk krajowych w inicjatywy horyzontalne i sektorowe wymienione w niniejszym komunikacie.

3.3. Wykorzystywanie bieżącej pracy i odpowiedź na nowe wyzwania

Jakkolwiek ogólny projekt polityki przemysłowej z 2005 r. wydaje się być nadal właściwy, niektóre z wyzwań pozostają, inne natomiast zyskały na znaczeniu. Globalizacja, zmiany technologiczne i zmiany klimatyczne wywierają nacisk na konkurencję i zmuszają naszą gospodarkę, aby się do nich przystosowała; proces ten prowadzi do sytuacji, w której zasoby trafiają tam, gdzie przynoszą największą wartość dodaną.

3.3.1. Inicjatywy horyzontalne

1. Uproszczenie i usprawnienie ram prawnych oraz zmniejszenie ciężarów administracyjnych dla przedsiębiorstw pozostanie głównym priorytetem dla Komisji, podobnie jak potrzeba zapewnienia, że przepisy zaprojektowane są tak, aby promować innowacje ekologiczne i bardziej zrównoważone modele konsumpcji i produkcji. Wysiłki Komisji zostaną zintensyfikowane w przyszłości a szczególny nacisk będzie położony na obszary takie jak budownictwo, statystyka przedsiębiorstw, zdrowie i bezpieczeństwo, stosunki pracy, transport i kwestie podatków i VAT. Komisja zobowiązuje się również do kontynuowania działań polegających na pomiarze kosztów administracyjnych i zmniejszaniu obciążeń administracyjnych.

*Konkretnym przykładem na to, jak takie działania mogą być wprowadzone w życie w jednym z sektorów, jest dalsza realizacja inicjatywy CARS21, w ramach której Komisja będzie dążyć do **uproszczenia ram prawnych dla przemysłu motoryzacyjnego** poprzez ciągłe wprowadzanie zasad lepszych uregulowań prawnych. Głównymi priorytetami Komisji są: zastąpienie począwszy od 2007 r. znaczącej liczby dyrektyw przepisami międzynarodowymi; wprowadzenie w pewnych dziedzinach samotestowania i testowania wirtualnego; rozwijanie przepisów mających na celu osiągnięcie ambitnych norm w zakresie emisji, włącznie z osiągnięciem poprzez zintegrowane podejście poziomu emisji CO₂ wynoszącego 120 g/km do roku 2012¹⁴; wprowadzenie ulepszeń w zakresie bezpieczeństwa budowy pojazdów, jak na przykład elektronicznej kontroli stabilności (2008).*

Takie podejście stanowić może przykład dla innych sektorów i ma szczególne znaczenie dla MŚP. Dzięki ich niewielkim rozmiarom i naturalnej zdolności do interakcji z otoczeniem, MŚP są dobrze wyposażone do tego, aby dostarczać innowacyjnych rozwiązań i przekształcać wyzwania w możliwości handlowe. Stanowią one także zasadniczy element klastrów przemysłowych wspomnianych poniżej. Jednocześnie są one jednak gorzej przystosowane do radzenia sobie z ciężarami administracyjnymi i wynikającymi z uregulowań prawnych, często tworzącymi koszty niezwiązane bezpośrednio z rozmiarem przedsiębiorstwa. Są one także proporcjonalnie bardziej poszkodowane przez przepisy wymagające nakładów na środki trwałe, które mogą być związane z koniecznością wprowadzenia zaostrożonych standardów ekologicznych dla procesów produkcji lub produktów końcowych.

2. Kolejny zestaw inicjatyw horyzontalnych jest wynikiem stwierdzenia, że innowacje i reakcje na szybko zmieniające się technologie nie mogą być inspirowane jedynie poprzez ramy prawne. Wspólnotowe programy finansowania¹⁵, podobnie jak obecne i planowane Europejskie Platformy Technologiczne oraz Wspólne Inicjatywy Technologiczne, tworzą otwarte partnerstwa i sprzyjają innowacjom; inne formy proaktywnych działań są jednak również konieczne.

Pomyślne innowacje o globalnym zasięgu generują znaczące korzyści konkurencyjne dla „**pionierskich rynków**”, takie jak szybszy zwrot nakładów na inwestycje, a poprzez to większe zachęty dla prywatnych inwestycji w dalsze badania i rozwój; korzyści dla badań i rozwoju oraz zakładów produkcyjnych związane z lokalizacją; wyższa wydajność i eksport lub wyższy wzrost i zatrudnienie.

*Celem **inicjatywy w zakresie pionierskich rynków** jest odblokowanie potencjału rynkowego dla innowacyjnych produktów i usług poprzez usunięcie przeszkód, które blokują rozwój nowych rynków. Może to nastąpić dzięki skierowanym na przyszłość, skoordynowanym i skoncentrowanym działaniom politycznym, m.in. w zakresie przepisów, umożliwiającym tworzenie zróżnicowanych technologii i innowacyjnych modeli biznesowych pozwalających na szybkie zaspokojenie zapotrzebowania, z uwzględnieniem globalnej perspektywy. Instrumenty te obejmują tworzenie przepisów, promowanie otwartych na innowacje mechanizmów, norm, praktyk w zakresie zamówień publicznych, ochrony własności intelektualnej oraz dostępności kapitału podwyższonego ryzyka (tzw. „venture capital”). Komisja przygotowuje w roku bieżącym dokument programowy, przedstawiający działania związane z wdrażaniem podejścia do rynków pionierskich.*

¹⁴ COM(2007)22.

¹⁵ Siódmy program ramowy na rzecz badań (FP7) oraz Program na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP).

3. Kolejnym środkiem służącym przyspieszeniu procesu innowacji, zgodnie z komunikatem z Lahti¹⁶, jest stosowanie **norm**, które nie tylko ułatwiają innowacyjnym produktom, usługom i procesom dostęp do rynków, lecz także służą jako mechanizmy upowszechniania dla dużej części wiedzy wytworzonej w ramach badań i rozwoju. Ponadto poprzez zapewnienie spójności w zakresie jakości i bezpieczeństwa nowych produktów oraz świadczonych usług, normy te promują bardziej pewne i zrównoważone modele konsumpcji o większym zwrocie nakładów poniesionych na wzrost.

*Inicjatywa w zakresie **norm** będzie również miała na celu ułatwienie wyników badań i rozwoju znalezienie drogi na rynek, jak na przykład umożliwienie korzystania z efektywnych energetycznie technologii o niskiej emisji związków węgla. Jednakże tempo zmian technologicznych i spójność technologii wymaga od europejskich organizacji normalizacyjnych przystosowania swoich procesów, tak aby mogły one dostarczać odpowiednie produkty na czas. Muszą one również kontynuować rozwijanie standardów międzynarodowych. Pełne rezultaty mogą być jednak osiągnięte tylko wtedy gdy, wszystkie zaangażowane podmioty będą miały udział w procesie normalizacyjnym, a normy te będą używane na szeroka skalę. Większy wysiłek należy włożyć w celu zaangażowania MŚP i społeczności naukowej. W tym celu Komisja przedstawi pod koniec 2007 r. komunikat w sprawie zwiększenia wkładu działań normalizacyjnych w innowacje i proponuje środki mające na celu odpowiedź na wyżej wymienione zagadnienia.*

4. Globalizacja prowadzi do zmian strukturalnych. Konieczne jest zatem tworzenie nowych, silnych związków i sojuszy transgranicznych. Sieci współpracy, takie jak bieguny innowacji i oparte na badaniach klastry przemysłowe, mogą być prężnymi motorami regionalnego rozwoju ekonomicznego i siłą napędową innowacji. Jednocześnie potrzebna jest większa specjalizacja regionalna w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego w konkurencyjnej na skalę globalną europejskiej przestrzeni badawczej. Inicjatywa związana z Europejskim Instytutem Technologii (EIT) jest oparta na koncepcji międzynarodowych biegunów innowacji i klastrów i stanowi jej praktyczne rozwinięcie. Jej misją jest zebranie najlepszych europejskich podmiotów zaangażowanych w edukację, badania i innowację w celu wypracowania konkretnych rozwiązań odpowiadających na główne wyzwania społeczne, ekonomiczne i ekologiczne.

Inicjatywa dotycząca klastrów przemysłowych podda ocenie, jak wspólne działania państw członkowskich i Komisji wspierające klastry i współpracę między nimi mogą pomóc europejskiemu obszarowi wiedzy stopniowo osiągnąć strukturę silnej sieci powiązań pomiędzy konkurencyjnymi klastrami o światowej pozycji, wspierającymi konkurencyjność sektora przemysłu i usług.

5. Przemysł europejski jest już dobrze przygotowany do wykorzystania swojej silnej pozycji na rynku nowych produktów, usług i procesów w oparciu o technologie środowiskowe. Ponadto przedsiębiorstwa europejskie są coraz bardziej wyczulone na kwestie działalności środowiskowej, które są częścią koncepcji odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw.

¹⁶ COM(2006) 589.

Aby wykorzystać ten potencjał i pomóc przemysłowi w czerpaniu korzyści z pojawienia się nowych rynków w dziedzinie technologii środowiskowych przewiduje się podjęcie nowej inicjatywy dotyczącej **zrównoważonej polityki przemysłowej**. Główny nacisk położono na wykorzystanie potencjalnych wyzwań jako szans dla przemysłu UE, aby odegrał on wiodącą rolę w przejściu do gospodarki niskoemisyjnej i efektywnej pod względem zasobów. Przyczyni się to zatem do realizacji celów pakietu działań w obszarze energii i zmian klimatycznych, który został przyjęty przez Radę Europejską w marcu 2007 r.

Komisja opracuje również uzupełniający plan działania w celu wspierania zrównoważonej produkcji i konsumpcji w UE. Plan działania będzie stanowił odpowiedź Komisji na wniosek złożony w odnowionej strategii zrównoważonego rozwoju UE.

W ramach planu działania na początku 2008 r. będą realizowane trzy podstawowe zasady zrównoważonej polityki przemysłowej:

Pobudzanie rozwoju i komercyjne rozpowszechnianie technologii, produktów oraz usług niskoemisyjnych i efektywnych pod względem zasobów, na przykład poprzez rozwijanie wiodących rynków i tworzenie zachęt dla przodujących firm. Może to wymagać odpowiednich instrumentów finansowych oraz stworzenia instrumentów rynkowych, które zachęcą do wykorzystania produktów i usług bardziej przyjaznych dla środowiska, m.in. poprzez lepszą internalizację kosztów środowiskowych, bez uszczerbku dla przepisów w zakresie pomocy państwa.

Tworzenie dynamicznego rynku wewnętrznego: Uwzględniając bieżący przegląd przepisów dotyczących rynku wewnętrznego, Komisja opracuje silną politykę produktową i będzie usuwać przeszkody na rynku wewnętrznym. Polityka ta obejmie tworzenie realistycznych i stopniowo coraz bardziej ambitnych wymagań minimalnych, które będą w stosownych przypadkach uzupełniane w celu poprawy działań poprzez dobrowolne „podstawowe” standardy i środki zachęcające, takie jak etykietowanie. Podejście to będzie się opierać na rozszerzonej dyrektywie dotyczącej produktów wykorzystujących energię w celu wspierania „eko-projektu” najważniejszych produktów. Systemy zarządzania środowiskiem i usługi energetyczne dla firm i gospodarstw domowych będą również wspierane w oparciu o proste ramy przyjazne dla użytkownika.

Tworzenie światowych rynków opartych na technologiach, produktach i usługach niskoemisyjnych i efektywnych pod względem zasobów: Szybsze wykorzystanie technologii i norm środowiskowych dla bardziej zrównoważonych technologii, produktów i usług w UE może utorować drogę do stworzenia międzynarodowych standardów, które będą lepiej uwzględniać aspekty środowiskowe poprzez przyjęcie podejścia cyklu życiowego. Pozwoliłoby to na uzyskanie długotrwałej przewagi na starcie europejskich przedsiębiorstw w światowej konkurencji. Międzynarodowe porozumienia sektorowe w zakresie gałęzi przemysłu wymagających dużych nakładów energii posiadają duży potencjał do tworzenia światowych standardów w zakresie efektywnego wykorzystania energii i zasobów oraz wspierania technologii spełniających te standardy. Takie porozumienia sektorowe, które muszą być zgodne z zasadami konkurencji i spełniać cele środowiskowe, powinny pomóc w tworzeniu rynków eksportowych dla wiodących technologii, usług i produktów europejskich. Mogą być one uzupełniane poprzez porozumienia dwustronne lub międzynarodowe w zakresie upowszechniania i wykorzystywania technologii środowiskowych poprzez ułatwianie stosowania elastycznych instrumentów Kyoto i poprzez politykę handlu i rozwoju.

6. Rada Europejska uznała¹⁷, że szczególną uwagę należy poświęcić **gałęziom przemysłu wymagającym dużych nakładów energii**. W celu poprawienia konkurencyjności tych gałęzi europejskiego przemysłu i ich wpływu na środowisko należy zastosować środki wydajne ekonomicznie. Jesienią Komisja opublikuje dokument dotyczący polityki, w którym przedstawi optymalne możliwości realizacji tego celu.

7. Dla europejskiego przemysłu istotny jest ponadto **dostęp do zasobów naturalnych i surowców**. Należy opracować środki zapewniające trwały i bezpieczny dostęp, m.in. poprzez poprawę efektywności wykorzystania zasobów i dostępu do krajowych surowców, otwarcie rynku UE dla surowców odnawialnych, wspieranie rozwoju technologii poszukiwawczych i zapewnienie dostępności wykwalifikowanych pracowników. Oprócz tego dwustronne i wielostronne porozumienia handlowe muszą gwarantować, że państwa trzecie wspierają istnienie otwartych i niezakłóconych rynków oraz zapewniają bezpieczeństwo i różnorodność dostaw surowców, biorąc pod uwagę strategię tematyczną Komisji dotyczącą zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych. Będą podejmowane aktywne działania następcze wynikające z wniosku Rady ds. Konkurencyjności, przedłożonego Komisji 21 maja 2007 r., który dotyczył opracowania spójnego podejścia politycznego w odniesieniu do dostaw surowców dla przemysłu i który objął wszystkie istotne wewnętrzne i zewnętrzne polityki Wspólnoty.

Komisja będzie dążyć do wykorzystania w stosunkach międzynarodowych swojej zewnętrznej polityki energetycznej, polityki handlowej i rozmów w zakresie polityki przemysłowej i środowiska naturalnego, a w stosownych przypadkach będzie wspierać ich realizację poprzez wsparcie techniczne, aby zachęcać kraje partnerskie do prowadzenia zrównoważonej polityki w zakresie energii i zmian klimatycznych.

8. Ogólnie ujmując, zewnętrzne aspekty konkurencyjności i dostępu do rynku mają zasadniczy wpływ na wyniki gospodarcze przemysłu UE.

*W ramach inicjatywy dotyczącej **konkurencyjności i dostępu do rynku** wysiłki i zasoby będą się koncentrować na tych sektorach i rynkach, które mają największy potencjał do poprawienia konkurencyjności. Komisja uznaje za kwestię priorytetową wielostronne negocjacje handlowe, zwłaszcza w ramach dauhańskiej rundy rozwoju, które będą nadal prowadzone, ale będzie też dążyła do zawarcia nowo wprowadzanych dwustronnych porozumień o wolnym handlu, kontynuacji transatlantyckiego programu z USA i partnerstwa z Chinami oraz rozwiązania kwestii barier pozataryfowych, które nabrały znaczenia w ostatnich latach ze względu na stopniowe znoszenie taryf. Obejmuje to zagadnienia regulacyjne, bezpośrednie inwestycje zagraniczne, konkurencję, zamówienia publiczne, bezpieczeństwo i ochronę praw własności intelektualnej oraz inne wartości niematerialne, a także zwalczanie podrabiania. Oznacza to również, że odrzucenie protekcjonizmu wewnętrznego musi iść w parze z aktywnością w tworzeniu otwartych rynków i uczciwych warunków handlowych za granicą.*

9. Konkurencyjność przemysłu zależy również od jego zdolności do przeprowadzania **zmian strukturalnych** i podjęcia wyzwań wynikających z globalizacji i postępu technicznego. W celu zmierzenia się z konsekwencjami UE stworzyła przepisy prawa dotyczące

¹⁷ Konkluzje z 8/9 marca 2007 r.

restrukturyzacji¹⁸ i zapewnia pomoc finansową w ramach funduszy strukturalnych i Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji. Komisja pozytywnie oceniła pierwsze dwa wnioski do funduszu i wezwała władze budżetowe do udostępnienia koniecznych środków. Należy jednak uczynić więcej, aby móc przewidywać tendencje zmian strukturalnych, lepiej się przygotować do restrukturyzacji i poprawić współdziałanie różnych aspektów polityki oraz udziału wszystkich zaangażowanych stron.

Komisja rozszerzy swoją pracę analityczną i ułatwi wymianę najlepszych praktyk w ramach inicjatywy dotyczącej zmian strukturalnych. Pierwsze roczne sprawozdanie w sprawie restrukturyzacji zostanie opublikowane w połowie 2008 r. Aby zachęcić do szerszego uczestnictwa na poziomie europejskim, dojdzie do przeglądu komunikatu w sprawie restrukturyzacji i zatrudnienia z 2005 r.¹⁹ W perspektywie średnioterminowej inicjatywa ma udostępnić więcej informacji na temat restrukturyzacji oraz sposobów radzenia sobie z jej skutkami wszystkim zainteresowanym podmiotom. W tym kontekście należy też rozważyć sposoby jak najlepszego wykorzystania funduszy UE. Komisja oceni, czy należy skorygować wytyczne dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji w 2009 r.

10. Jedną z podstawowych zmian strukturalnych stanowią zmiany w zatrudnieniu w kierunku usług w wysoko rozwiniętych gospodarkach. Nie powinno być to równoważne z deindustrializacją. Jest to odzwierciedleniem pogłębiającego się podziału pracy w rozwiniętych gospodarkach i rozpadu wcześniej zintegrowanych wertykalnych łańcuchów wartości. Skutkiem tego jest **nierozzerwalne związanie przemysłu z usługami**. Na konkurencyjność przemysłu wpływają: koszt, jakość i wydajność niektórych sektorów usług, w szczególności usług opartych na wiedzy specjalistycznej. Na przemysł wpływają np. przepisy oddziałujące na świadczenie usług zawodowych i innych usług dla przedsiębiorców, usług finansowych lub sektora sprzedaży detalicznej i dystrybucji. Oprócz tego konkurencyjne sieciowe gałęzie przemysłu wspierają konkurencyjność przemysłu jako całości. Ponadto przemysł jest zarówno użytkownikiem, jak i dostawcą rosnącego zakresu usług związanych z technologiami i produktami innowacyjnymi.

W ramach inicjatywy dotyczącej przemysłu/usług zostaną przeprowadzone szczegółowe badania i analiza konkurencyjności sektorów usług i ich wpływ na konkurencyjność przemysłową, a w razie konieczności zostanie przeprowadzone dalsze monitorowanie sektorowe. Wynikiem podjętych działań ma być określenie wszystkich przeszkód uniemożliwiających poprawę konkurencyjności i możliwych niepowodzeń rynkowych, które mogą uzasadniać podjęcie działań dotyczących szczególnych problemów w pojedynczych sektorach przemysłu i/lub usług

¹⁸ Dyrektywa Rady 94/45/WE z dnia 22 września 1994 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym; dyrektywa Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych oraz dyrektywa 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiająca ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej.

¹⁹ COM(2005) 120

Zgodnie z nowoczesną polityką Komisji w sprawie wzrostu i zatrudnienia dla małych i średnich przedsiębiorstw²⁰ Komisja w dalszym ciągu będzie dbać o to, aby jej inicjatywy brały pod uwagę interesy małych i średnich przedsiębiorstw, które odgrywają istotną rolę w zapewnianiu trwałego wzrostu oraz tworzeniu nowych i lepszych miejsc pracy.

3.3.2. Inicjatywy sektorowe

Oprócz inicjatyw horyzontalnych, swoją użyteczność potwierdziła strategia dogłębnej analizy zagadnień dotyczących poszczególnych sektorów. Podjęte zostaną **dwie nowe inicjatywy** w dziedzinach dotyczących przetwarzania żywności oraz elektrotechniki, które są znaczącymi sektorami o dużym potencjale do tworzenia wzrostu i miejsc pracy.

Wszystkie inicjatywy sektorowe powinny odpowiednio wykorzystywać nowoczesne instrumenty w ramach programu ramowego w zakresie badań i rozwoju technologicznego, a mianowicie platform technologicznych i wspólnych inicjatyw technologicznych oraz ich zaleceń.

11. Po kolejnych reformach wspólnej polityki rolnej, które przeniosły wsparcie z produktu na płatności bezpośrednie dla rolników i które skupiły się na kwestiach zorientowania na rynek i konkurencyjności, dla europejskiego **przemysłu spożywczego** rozpoczął się okres dostosowawczy. W kontekście globalnym, to dostosowanie odbywa się w okolicznościach wysokich cen towarów, ograniczeń w dostępie do kluczowych surowców oraz rozwoju polityki handlu zagranicznego w dostępie do rynku. Niska wydajność pracy, trwałe słaby poziom innowacyjności, zmienne preferencje konsumentów i przepisy ustanowione w ostatnich latach, odpowiadające na obawy konsumentów związane ze zdrowiem i środowiskiem, to wyzwania, którym przemysł musi sprostać. Jednakże zharmonizowane przepisy UE dotyczące żywności w dalszym ciągu przyczyniają się do zapewnienia bezpieczeństwa żywności i zaufania konsumentów w całej UE, a także rozwoju sektora rolno-spożywczego w UE.

*Ukierunkowana **inicjatywa** ma pomóc Komisji sprostać wyżej wymienionym wyzwaniom i zmniejszyć utrzymujący się deficyt innowacyjny, zwłaszcza z uwagi na duży udział MŚP w tym sektorze. Na podstawie analizy konkurencyjności i obszernej konsultacji z zainteresowanymi podmiotami przeprowadzonej w 2007 r., a także opierając się na pracach Platformy Technologicznej „Food for Life”, Komisja w 2008 r. określi w komunikacie pakiet środków, które należy podjąć. Mogłyby one obejmować strategię na rzecz większej liczby produktów o wartości dodanej, ukierunkowanego szerszego stosowania wyników w zakresie badań i rozwoju (B+R), stałych wysiłków innowacyjnych w MŚP (z uwzględnieniem kwestii handlu hurtowego i detalicznego) oraz wzmocnienia międzynarodowego wymiaru, lepszego dostępu do rynku krajów trzecich, a tam gdzie ma to uzasadnienie, zmniejszania obciążeń administracyjnych. Środki te stanowiłyby uzupełnienie trwającego przeglądu prawodawstwa w zakresie żywności oraz inicjatyw w dziedzinie nowej żywności i etykietowania żywności, co w znacznej mierze uprościłoby ramy prawne i zmniejszyło obciążenia nakładane na przedsiębiorstwa na poziomie UE.*

²⁰ COM(2005) 551

12. Sektor **elektrotechniki** odgrywa ważną rolę w gospodarce UE jako dostawca towarów pośrednich, dóbr inwestycyjnych i towarów konsumpcyjnych. Jest on narażony na coraz większą presję konkurencyjną ze strony rozwiniętych, jak i rozwijających się gospodarek; kwestia podrabiania towarów i ochrona praw własności intelektualnej mają dla tego sektora zasadnicze znaczenie.

***ELECTRA** jest wspólną inicjatywą przemysłu i Komisji, mającą na celu określenie głównych wyzwań dla konkurencyjności, z którymi w dłuższej perspektywie czasowej musi się zmierzyć europejski sektor elektrotechniki, oraz ewentualne opracowanie zaleceń dla zwiększenia konkurencyjności tego sektora na świecie. Inicjatywa ta pomogłaby zbadać możliwości stosowania zasad lepszych uregulowań prawnych i wnieść wkład do dyskusji na temat efektywności energii i wiodących rynków. Na podstawie jej wyników Komisja mogłaby zaproponować w 2008 r. dalsze działania.*

Ponadto wzmożone zostaną trwające prace w szeregu sektorów, w których występuje potrzeba nie tylko zareagowania na szybki rozwój technologiczny i naukowy, ale także pokonania przeszkód w pełnym czerpaniu korzyści z rynku wewnętrznego.

13. W dziedzinie **przemysłu kosmicznego** Komisja i ESA wspólnie opracowały europejską politykę kosmiczną²¹. Towarzyszy jej określenie podstawowych elementów Europejskiego Programu Kosmicznego, który należy opracować, aby osiągnąć maksymalną komplementarność i przejrzystość wszystkich programów kosmicznych, zapewniając tym samym najefektywniejsze wykorzystanie inwestycji w sektorze przestrzeni kosmicznej w Europie.

Komisja zbada potrzebę wprowadzenia uregulowań na poziomie europejskim w celu zyskania kontroli nad rozpowszechnianiem danych pozyskiwanych dzięki systemom satelitarnym i oceni potrzebę wspierania norm. Poza tym po konsultacji dotyczącej Zielonej księgi na temat zastosowania GALILEO²² Komisja oceni, w jakim zakresie europejskie lub krajowe przepisy prawa mogą wspierać rozwój takich zastosowań. Dalej będzie zachęcać do przyjęcia podejścia rynkowego do przeznaczeń widma i do promowania paneuropejskiego podejścia do jego wykorzystania, oraz prowadzić dyskusje z państwami członkowskimi i międzynarodowymi partnerami dotyczące usprawnienia przepisów w zakresie kontroli eksportu. W odniesieniu do zintegrowanych zastosowań kosmicznych ESA i Komisja proponują nowe projekty B+R, obejmujące również integrację z systemami naziemnymi do końca 2008 r. ESA do 2008 r. przygotuje propozycje finansowania wspierające jej długoterminowy plan dotyczący astronautyki i proponuje nowe technologie i działania związane z B+R. W ramach inicjatywy globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa (GMES) świadczone będą usługi kosmiczne związane ze środowiskiem naturalnym, które umożliwią monitoring i kontrolę skutków zmian klimatycznych.

14. Przemysł zbrojeniowy w Europie podlega bardzo zróżnicowanym uregulowaniom na poziomie krajowym, stwarzając sytuację, która opóźniła ich rozwój na poziomie europejskim i osłabiła ich pozycję wobec międzynarodowych konkurentów; w rezultacie wydatki na **bezpieczeństwo i zbrojenia** są zbyt wysokie w stosunku do wyników. Komisja zamierza wzmocnić bazę przemysłową i technologiczną obrony europejskiej (DTIB) we współpracy z Europejską Agencją Obrony.

²¹ COM(2007) 212 wersja ostateczna

²² System radionawigacji satelitarnej Galileo będzie dostarczał usługi pozycjonowania położenia po umieszczeniu na orbicie w najbliższych latach konstelacji 30 satelitów.

*W tym celu inicjatywa skoncentruje się na rozwoju europejskiego rynku sprzętu **obronnego**, rozwoju technologicznym, a także na poprawie konkurencyjności unijnych przedsiębiorstw zbrojeniowych na świecie. Komisja przygotowuje obecnie komunikat „ramowy” w sprawie zagadnień przemysłowych i rynkowych, dyrektywę w sprawie zamówień w dziedzinie obrony i bezpieczeństwa oraz rozporządzenie w sprawie wewnątrzwspólnotowego obrotu sprzętem wojskowym. Dalsze wyniki oczekiwane do końca 2009 r. to jednolita dla całej UE koncepcja bazy przemysłowej i technologicznej obrony europejskiej oraz europejski podręcznik normalizacji obronnej.*

15. Ponadto Komisja kontynuuje inicjatywę dotyczącą **badania nad bezpieczeństwem**, która odpowiednio uwzględnia ściśle powiązania z kwestiami istotnymi dla obrony, które m.in. zostały poruszone w wyżej wymienionej dyrektywie w sprawie zamówień w dziedzinie obrony i bezpieczeństwa.

*Komisja planuje stworzyć **europejskie forum badań nad bezpieczeństwem i innowacjami** celem opracowania do końca 2009 r. wspólnej agendy **badania nad bezpieczeństwem**. Jednocześnie poprawiony zostanie dialog podmiotów sektora publicznego i prywatnego w dziedzinie europejskich badań nad bezpieczeństwem i zwiększona zostanie przejrzystość i koordynacja pomiędzy różnymi realizowanymi programami i inicjatywami.*

16. Europejski **sektor farmaceutyczny** jest zagrożony, ponieważ inwestycje w B+R w sektorze produktów farmaceutycznych są kierowane do Stanów Zjednoczonych i w coraz większym stopniu na Daleki Wschód. Zdolność Europy do skutecznego reagowania znacznie osłabia fakt, że nie istnieje funkcjonujący jednolity rynek produktów farmaceutycznych.

W związku z tymi problemami Komisja ustanowiła dwutorowe podejście do modernizacji europejskich ram prawnych, a mianowicie poprzez przegląd przepisów prawa farmaceutycznego oraz poprzez bieżące forum farmaceutyczne, na którym ważne kwestie dotyczące konkurencyjności, np. ustalania cen i zwrotu, są omawiane bezpośrednio z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami. Pod koniec 2007 r. Komisja opublikuje komunikat grupujący wszystkie poruszone aspekty oraz określi strategię i wizję dotyczące przyszłej konkurencyjności tego ważnego sektora. Podstawę będzie stanowiła konsultacja publiczna rozpoczęta latem 2007 r.

17. Wypełniając zobowiązania zawarte w komunikacie z 2005 r. w sprawie polityki przemysłowej, Komisja przygotowuje obecnie dwa komunikaty dotyczące osobnych sektorów – w sprawie konkurencyjności **przemysłu metalowego i przemysłu związanego z leśnictwem**.

4. WNIOSKI

Klimat makroekonomiczny jest obecnie stosunkowo pomyślny dla przemysłu, nie należy jednak popadać z tego powodu w beczynność.

Działania opisane w komunikacie z 2005 r. pomogły w ukształtowaniu naszej polityki przynoszącej korzyści przemysłowi europejskiemu, zarówno dużym przedsiębiorstwom, jak i MŚP. Zintegrowane podejście okazało się skuteczne i ma poparcie Parlamentu i państw członkowskich. Dlatego niezbędne są kontynuacja i zaangażowanie na rzecz prowadzonej strategii politycznej. Wymaga to wsparcia ze strony zainteresowanych podmiotów rereprezentujących w równoważnych proporcjach wszystkie obszary. W tym kontekście priorytetem będzie stworzenie politycznych warunków ramowych, które umożliwią przemysłowi jak najlepsze reagowanie na globalizację i zmiany klimatyczne.

Załącznik 1 Realizowane i planowane inicjatywy

	Przemysł	WIEDZA				LEPSZE UREGULOWANIA PRAWNE				ŚRODOWISKO NATURALNE I ENERGIA ²⁾				HANDEL				ZMIANA STRUKTURALNA		SPECYFIKA SEKTORÓW	DZIAŁANIA SEKTOROWE 2005-2009					
		B+R - Innowacje	IPR - Podtrzymanie	Umiejętności	Dostęp MSP do finansowania	Obciążenia admin. - Złożoność prawnych uregulowań	Rynek wewnętrzny	Zdrowie i bezpieczeństwo	Normy techniczne	Zmiany klimatyczne ⁶⁾	Odpady	Woda	Powietrze	Duże zużycie energii	Dostęp do rynków	Dostęp do surowców	Zakończenia w handlu międzynarodowym; dumping	Zagrożenia regulacyjne	Zagrożenia	Przewidywanie	Wzrost zatrudnienia w sektorze usług ⁵⁾		2005	2006	2007	2008
Branże związane z produkcją żywności i naukami o życiu	Żywność, napoje i tytoń	x				x				x	x			x	x				x	x		Inicjatywa w zakresie żywności →				
	Kosmetyki	x					x	x						x			x		x			Forum farmaceutyczne → Komunikat w sprawie produktów farmaceutycznych				
	Produkty farmaceutyczne	x	x	x	x		x	x						x			x		x			Przegląd śródkresowy strategii dotyczącej „Nauk o życiu i biotechnologii” →				
	Biotechnologia	x	x		x	x		x											x	x ³⁾		Przegląd śródkresowy strategii dotyczącej „Nauk o życiu i biotechnologii” →				
	Wyroby medyczne	x			x		x	x										x		x						
Branże budowy maszyn i systemów	ICT ⁴⁾	x	x	x	x	x			x		x			x						x		Grupa zadaniowa ICT →				
	Budowa maszyn	x	x		x		x ¹⁰⁾							x						x		Dialog dotyczący elektrotechniki →				
	Elektrotechnika	x	x	x	x		x ¹⁰⁾							x						x	x ⁶⁾	Electra →				
	Pojazdy silnikowe	x	x	x		x	x			x	x		x	x			x	x				CARS 21 - Grupa wysokiego szczebla przemyśle motoryzacyjnego. Przegląd prawodawstwa dotyczącego →				
	Lotnictwo i kosmonautyka	x														x				x		Europejski program kosmiczny/GMES →				
	Przemysł zbrojeniowy	x					x													x		Obrona - Grupa wysokiego szczebla. Pakiet dotyczący obrony →				
	Budownictwo okrętowe	x	x	x												x			x		x ⁷⁾	Leader SHIP 2015 – Grupa wysokiego szczebla →				
Branże związane z modą i wzornictwem	Tkaniny	x	x	x										x					x							
	Skóra i wyroby skórzan	x	x	x										x	x				x							
	Obuwie	x	x	x										x					x							
	Meble	x	x	x										x					x							
	Przemysł wydobywczy nieenergetyczny	x		x				x		x	x										x ⁸⁾					
Branże surowców i półwyrobów	Metale nieżelazne			x						x	x		x		x											
	Cement i wapno									x	x		x	x												
	Ceramika		x							x	x		x	x	x		x		x							
	Szkło		x							x	x		x	x	x											
	Drewno i wyroby z drewna	x		x					x	x	x		x		x	x										
	Masa włóknista, papier i wyroby z papieru	x								x	x	x		x		x	x									
	Usługi drukarskie i wydawnicze	x		x							x	x	x						x	x						
	Stal	x		x						x	x	x	x	x		x	x		x							
	Chemikalia, wyroby z gumy i z tworzyw sztucznych	x						x		x	x	x	x	x			x			x	x ⁹⁾	Chemikalia – Grupa wysokiego szczebla →				
	Budownictwo	x		x		x	x	x	x		x									x						
DZIAŁANIA HORYZONTALNE 2005-2009	2005	B&I Monitoring	IPR	Umiejętności		- Nowe prawodawstwo Program upraszczania								Zewnętrzne aspekty konkurencyjności i dostępu do rynku				Zmiany strukturalne			Przegląd 1) W odniesieniu do instalacji należących do obszaru energetyki, wszystkie sektory są objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji (SHE), pod warunkiem że dana instalacja przewyższa wartości progowe wymienione w załączniku I dyrektywy w sprawie handlu emisjami 2003(87)/WE. Wymienione w tej tabeli sektory są objęte SHE ze względu na ich zależność od danego procesu emisje CO2. 2) Nowe ramy prawne dotyczące chemikaliów (REACH) będą również miały oddziaływanie na wiele sektorów. 3) Na podstawie tabeli input-output (korzystanie z usług) Komisji Europejskiej (2007) dotyczących struktury przemysłu UE. 4) ICT: wyzwania są specyficzne dla danego sektora; wykorzystanie ICT stanowi ogólne wyzwanie dla przemysłu. 5) GMO 6) Produkty wykorzystujące energię 7) Instrument finansowy 8 Dostęp do grantów 9) Koszty energii i surowców, logistyka 10) Nadzorowanie rynku					
	2006					- Strategia na rzecz lepszych uregulowań prawnych				Grupa wysokiego szczebla do spraw konkurencyjności, Energii i środowiska naturalnego																
	2007	Klasyfikacja				- Zmniejszanie obciążeń administracyjnych				Plan działania dotyczący Polityki zrównoważonego przemysłu																
	2008					Normy				Działanie Program																
	2009																				Przemysł oraz Usługi					
Unijne i krajowe programy reform – strategia lizbońska																										

Unijne i krajowe programy reform – strategia lizbońska

W tabeli zaznaczono krzyżykami przypadki, w których wyzwania polityczne uznano za priorytetowe spośród wielu wyzwań właściwych dla każdego sektora. Tak więc brak krzyżyka niekoniecznie oznacza, że wyzwanie nie jest ważne dla sektora, a jedynie, że nie uznano go za kwestię najbardziej priorytetową